

نگاه

نדיبروا احترام برای خانه احزاب

حسین کهنای مقدم*

● «خانه احزاب»، نمود خلاقیت و ابتکار در میان احزاب ایران در دوره‌ای بود که این فعالیت با حمایت‌های دولت وقت، رونق قابل‌توجهی داشت. هیات مؤسس به‌دنبال آن بود تا سازوکاری مدنی برای توسعه کار تشکیلاتی و بهبود فضای گفت‌مان‌های مختلف در کشور ایجاد کند. همچنین با توجه به سختی‌هایی که برای کار احزاب در کشور وجود داشته و دارد، خانه احزاب می‌توانست از حقوق صنفی احزاب صیانت کند. آشنانبودن با ملزومات رقابت سیاسی در کشور هم از جمله آسیب‌های این حوزه است که گاهی تا تلاش تشکل‌ها برای حذف رقیب پیش رفته است. قرار بود در خانه احزاب، تعامل، همکاری و همبستگی در مسائل کلان سیاسی به نوعی تمرین شود. تشکیلات صنفی از این دست، کمتر در دنیا وجود دارد و این ابتکار عمل باید مورد ستایش و همراهی از سوی دولت‌ها قرار می‌گرفت. به‌هرحال، این تشکل صنفی و سیاسی توانست تا بلوی مشخصی از احزاب ایران در خارج از کشور نیز ارائه کند؛ چراکه خانه احزاب ایران، عضو «ایکاپ» - مجمع احزاب آسیایی- است. نگارنده در اجلاس‌های مختلف ایکاپ حاضر بوده و شاهد تعجب و تحسین سایر کشورهای آسیایی از وجود «خانه احزاب» بودم. متأسفانه خانه احزاب که می‌تواند و باید در راستای اهداف کار حزبی عمل کند، با آسیب‌ها و آفاتی مواجه شد. با توجه به تجربه عضویت در ادوار مختلف در شورای مرکزی و هیات‌رئیس، بارها شاهد بودم از ۲۶۰ حزبی که عضو خانه احزاب هستند، اکثریت در اختیار احزاب اصلاح‌طلب است و اصولگرایان همیشه در اقلیت بوده‌اند و این مسئله مشکل‌ساز شده است. مشکل دوم این است که باید نوع نگاه اصولگرایان به این خانه تغییر کند و به هیات‌رئیس از زاویه جناحی نگرند؛ چرا که همه حاضران در این خانه به‌دنبال توسعه کار حزبی هستند. مردم‌سالاری و دموکراسی، تعریف مشخصی دارد و اگر نگاه اصولگرایان، نگاه تنگ‌نظرانه و تمامیت‌خواهانه باشد و در پاره‌ای موارد اصلاح‌طلبان به دنبال اکثریت‌یافتن بدون درنظرداشتن کارکرد خانه احزاب باشند، شرایط به ضرر همه طرف‌ها خواهد شد. ساختار خانه احزاب به‌گونه‌ای است که تمایل به اصلاح‌طلبان در انتخاب هیات رئیس و کمیته‌ها بیشتر است. در مقطعی، اصلاح‌طلبان پذیرفتند در تعاملی ناوخته، ترکیبی بنیابین ایجاد شود و نگارنده و دکتر مظاهری به نمایندگی از اصولگرایان وارد هیات‌رئیس شدیم. با وجود این ترکیب باز هم شاهد این بودیم که برخی اصولگرایان نسبت به ترکیب کمیته‌های اجرایی معترض بودند. مشخص بود وقتی در شورای مرکزی، اکثریت از اصلاح‌طلبان بودند در تصمیم‌گیری برای کمیته‌ها، به نیروهای همفکر گرایش خواهند داشت. در دوران احمدی‌نژاد که من در شورای مرکزی بودم، یادآور شدم با وجود اینکه دولت در دست اصولگرایان است اما حاضر نیست تعامل بین اصولگرایان و اصلاح‌طلبان را تحمل کند و موافقتی در سر راه فعالیت خانه احزاب گذاشت که من به آن «بی‌مهری دولت مهرورز» لقب دادم. با وجود اینکه برخی جریان‌ات اصولگرا در جلسات خانه احزاب شرکت نمی‌کردند، اما نگارنده همچنان قائل به دفاع از خانه بوده و هستم؛ چراکه معتقدم این نهاد صنفی و مدنی باید تقویت شود و نباید به محل نزاع سیاسی تبدیل شود. دموکراسی یعنی به‌رسمیت‌شناختن حقوق اقلیت؛ یعنی اکثریت اگر حاکم شد نباید اقلیت حذف شود. متأسفانه همیشه اقلیت در کشور ما محکوم شده است، درحالی‌که اکثریت، خود باید مدافع حقوق آنان باشند. عدالت سیاسی در مردم‌سالاری دینی تأکید بر همین مفهوم است و بحث اصلی ما در تحزب این است که بتوان عدالت سیاسی را رعایت کرد و احزاب با حضور مردم در تصمیم‌سازی‌های سیاسی و حاکم‌شدن اراده مردم برای اداره کشور، نقش بازی کنند. تا رسیدن به این تعریف، هنوز فاصله زیادی وجود دارد. کاستی‌هایی نیز در اساس‌نامه موجود دیده می‌شود که به ساختار تقسیم‌صندلی‌های شورای مرکزی، متناسب با جناح‌های سیاسی بازمی‌گردد. درعین‌حال باید این نکته را نیز بیان کرد که اصلاح‌طلبان در موضوع خانه احزاب، امتیازات قابل‌توجهی به اصولگرایان دادند. آنها می‌توانستند تمامی کرسی‌های هیات‌رئیس را در اختیار بگیرند؛ اما برای نشان‌دادن حسن‌نیت خود، ترکیب دو اصلاح‌طلب، دو اصولگرا و یک میانه در هیات‌رئیس را رعایت کردند. امروز که بحث برگزاری مجمع عمومی دوره ششم مطرح شده است، اگر طبق اساس‌نامه قبلی ۲۱ تشکل، اعضای شورای مرکزی را تشکیل دهند باز هم اکثریت با اصلاح‌طلبان خواهد بود. حتی با نبود احزابی چون مشارکت و مجاهدین انقلاب که درگیر سیر قضائی هستند، اصلاح‌طلبان اکثریت را دارا هستند و با توجه به اتلافی که در عرصه سیاسی دارند، همان ترکیب حفظ خواهد شد. اما اگر ساختار به‌گونه‌ای تنظیم شود که براساس سهمیه‌بندی، شورای مرکزی ترکیبی از همه احزاب شناسنامه‌دار و قدرتمند مستقل، اصولگرا و اصلاح‌طلب باشد، شرایط تغییر می‌کند. درعین‌حال شورای مرکزی خانه احزاب نباید در اختیار تشکل‌ها یا افرادی باشد که به جلسات نمی‌آیند و از اساس اعتقادی به کار حزبی ندارند.

✦ عضو هیات رئیس دوره پنجم خانه احزاب

حامد طیبی: قرار است سه روز دیگر، مجمع عمومی دور ششم خانه احزاب ایران برگزار شود. اگر این اتفاق رخ دهد، طلسم چهارساله ایجاد محدودیت در فعالیت‌های این تشکل صنفی احزاب هم شکسته خواهد شد. پیش از این در دفعات مختلف، به موضوع خانه احزاب پرداختیم. در آستانه این رویداد، «حسین کاشفی»، رئیس شورای مرکزی دور پنجم خانه احزاب، با «شرق» به گفت‌وگو نشسته و شرایط پیش رو را تحلیل کرده است که در ادامه می‌آید.

۴ روز ۳۱ اردیبهشت، بالاخره طلسم برگزاری مجمع عمومی خانه احزاب می‌شکند؟

بله، به نظر می‌رسد این مجمع سرانجام برگزار شود. همه طرف‌ها پذیرفته‌اند وجود خانه احزاب و عادی‌شدن فعالیت آن، به سود همه است. برای همین فعلا از واژگانی که علیه خانه احزاب به کار می‌بردن، خبری نیست. به‌هرحال هر پیشنهادی در مورد اساس‌نامه و این‌نامه‌ها خانه احزاب، نیازمند مجمع عمومی فوق‌العاده است و اگر کسی حرف حساب دارد، باید از برگزاری مجمع استقبال کند.

۴ اما حتی پس از روی‌کارآمدن دولت یازدهم و گذشت چندین سال از دوران تنش سیاسی دولت دهم احمدی‌نژاد، همچنان موضعی علیه خانه احزاب بیان می‌شود، مانند اینکه در اختیار یک جریان خاص است و...

خودشان هم می‌دانند این سخنان واقعیت ندارد و صرفا برای مطرح‌کردن خود و تداوم فضای باس و کم‌تحریکی سیاسی، با برگزاری مجمع مخالفت می‌کردند. از ابتدای تشکیل خانه احزاب و در هر دوره‌ای، اکثریت را یکی از جناح‌های سیاسی در اختیار داشته است، اما تلاش شده تا با نوعی همدلی، هیات‌رئیس مشترک میان هر دو جناح تشکیل شود. این سخن که در هر دوره‌ای کار جناحی و خطی در خانه احزاب صورت گرفته است، کاملا از سر غرض و غیرمنطقی با واقعیات و اسناد فعالیت این تشکل است. اساسا بنای کار در خانه احزاب، سیاسی نیست، با آنکه ماهیت آن سیاسی است. بیشتر گفت‌وگو و مفاهمه درباره توسعه تحزب در کشور، مدنظر همه طرف‌ها قرار دارد. هم اصولگرایان و هم اصلاح‌طلبان، در برخی ادوار مجمع عمومی، حائز اکثریت شده‌اند، اما آنجا که اصولگرایان اکثریت شورای مرکزی را در اختیار داشتند، اصلاح‌طلبان نهایت همکاری را صورت دادند، اما برخی گرایش‌های اصولگرا، هر زمان که اصلاح‌طلبان اکثریت را به دست گرفتند به‌نوعی زیر میز زدند. ای کاش آنها وجدان خود را قاضی می‌کردند که در دولت اصلاحات تلاش فعالیت حزبی در کشور نمود یافت و شکل‌گیری خانه احزاب نیز در آن مقطع بود.

۴ آنها همچنان به انتخابات دور پنجم که شما رئیس آن بودید و در سال ۸۸ برگزار شد، معترض هستند.

برای جلوگیری از هر نوع شباهت‌ای، در حضور هیات‌رئیس به این اعتراضات رسیدگی شد و آن را وارد ندانست. شورای مرکزی و رؤسای کمیته‌ها برای همراهی و هماهنگی میان دو جناح، از هر دو طیف انتخاب شدند و با وجود اینکه از ۲۱ نفر عضو شورای مرکزی، ۱۸ نفر از اصلاح‌طلبان بودند، از اصولگرایان خواستیم دو نفر از چهره‌های خود را معرفی کنند و اصلاح‌طلبان هم به آنها رای دادند. پس از آن، کمیته بین‌الملل را خواستند و استدلال این بود که چون دولت وقت به آنان گرایش دارد همه امکانات باید در اختیار آنها قرار بگیرد و گفتند اگر این اتفاق رخ ندهد، دیگر در جلسات شرکت نمی‌کنند.

۴ به روند توقف فعالیت از همان سال ۹۰ اشاره می‌کنید؟

این روند تا سال ۹۰ ادامه داشت و شورای مرکزی که دوساله است، نیازمند انتخابات جدید بود اما قفل در محلی که در اختیار خانه احزاب بود را عوض و تمام مدارک را ضبط کردند. به وزیر کشور وقت و رئیس مجلس نامه نوشتیم اما پاسخی دریافت نکردیم. با مدیر کل سیاسی جلسه گذاشتیم. ایشان اعلام کرد چون مجمع پنجم دارای اشکال بوده است و پروانه خانه احزاب تمدید نشده، وزارت کشور مداخله کرده

ادامه از صفحه ۶

اصولگرایان مشروط می آیند؛ اصلاح‌طلبان بی شرط

یعنی اگر هم در دوره‌ای اصلاح‌طلبان دست بالا را در شورای مرکزی داشته‌اند، به این علت بوده که رای بیشتری آورده‌اند. بااین‌حال اصلاح‌طلبان حاضر شده‌اند برای همراه‌کردن اصولگرایان و گرفتن بهانه از آنها یک کام عقب بنشینند و طرحی ارائه کنند که سهم احزاب اصولگرا، اصلاح‌طلب و حتی اعتدالی در شورای مرکزی متناسب باشد. براساس این طرح، برای هر گرایش سیاسی سهمیه‌ای برابر در شورای مرکزی خانه احزاب تعیین می‌شود. به‌عنوان نمونه اگر شورای مرکزی ۲۱ عضو دارد، هر طیف سیاسی سهمی برابر در شورا دارد. به این شکل که هفت عضو از گرایش اصلاح‌طلبی، هفت عضو از گرایش اصولگرایی و هفت عضو هم از میانه‌روها حضور دارند. پیشنهادی که به نظر منطقی و منصفانه می‌رسد. این در حالی است که وزارت کشور بحث تغییر اساس‌نامه

است. پاسخ ما این بود که چون همه احزاب عضو خانه احزاب، پروانه خود را تمدید می‌کنند، ما نیازی به تمدید پروانه احساس نکردیم. بااین‌حال تقاضای تمدید پروانه به دبیرخانه وزارت کشور تحویل شد اما با وجود پیگیری‌ها، اقدامی صورت نگرفت. با معاون سیاسی وقت وزارت کشور هم جلسه گذاشتیم و از رفتار غیرمعمول در ضبط اسناد خانه احزاب انتقاد کردیم. این در حالی بود که نه کمیسیون ماده ۱۰ احزاب حکمی علیه ما داده بود و نه پلمب از سوی دستگاه قضائی یا ضابطان آن صورت گرفته بود. صرفا یک کار سلیقه‌ای، از بالا به پایین و قلدرمآبانه -رفتاری که در دولت احمدی‌نژاد باب بود- صورت گرفت. وقتی رئیس دولت صراحتا می‌گفت به حزب نیاز نداریم، وزارت کشور آن دولت هم باید این‌گونه عمل می‌کرد. این وضعیت تا روی‌کارآمدن دولت دکتر روحانی ادامه داشت.

۴ در این دولت هم حدود دو سال زمان صرف شد تا طلسم شکسته شود. نبود معاون سیاسی در وزارت کشور، چقدر در طولانی‌شدن روند عادی‌شدن فعالیت خانه احزاب نقش داشت؟

در ابتدا که آقای میرولد معاون سیاسی معرفی شد، هیات رئیس خانه احزاب جلسه‌ای با ایشان داشت و درخواست بازگرداندن مدارک و برگزاری مجمع عمومی دوره ششم ارائه شد. علاوه بر آن، به معاون اول رئیس‌جمهور، وزیر کشور و قائم‌مقام ایشان نامه نوشتیم اما کار به آن شکل پیش نمی‌رفت. سرانجام در دی ماه سال قبل موضوع به دکتر افتخاری مدیر کل آموزش وزارت کشور ارجاع شد و ایشان هم برخورد مناسبی صورت دادند. شرایط را توضیح دادیم و گفتیم از دولت قانون‌مدار توقع این است با شیوه‌ای متفاوت با دولت گذشته رفتار کند. به چه دلیل مدارک یک نهاد صنفی مدنی باید در وزارت کشور نگهداری شود؟ پس از تحویل مدارک، در جلسات خانه احزاب که در دفاتر احزاب برگزار می‌شد پیشنهاد شد کمیته ۵نفره‌ای برای برگزاری مجمع تعیین شود. در این زمان بود که آقای مقیمی هم به‌عنوان معاون سیاسی تعیین شده بود. به ایشان نامه نوشتیم تا هم نماینده وزارت کشور برای حضور در مجمع عمومی را معرفی کنند و هم فضایی برای برگزاری انتخابات در اختیار ما قرار دهند. کمیته منتخب در همین اردیبهشت ماه جلسه‌ای برگزار کرد و در آنجا متوجه شدیم برخی دیگر از احزاب هم درخواست برگزاری انتخابات را به وزارت کشور داده‌اند.

۴ از کدام گرایش بودند؟

هم اصلاح‌طلب بودند و هم اصولگرا.

۴ مگر آنها در جریان فعالیت‌های هیات‌رئیس و برای برگزاری مجمع عمومی فوق‌العاده نبودند؟ چرا به‌صورت منفرد اقدام کردند؟

براساس اساس‌نامه و قانون، اگر شورای مرکزی از برگزاری مجمع استنکاف ورزد، یک‌سوم اعضا می‌توانند درخواست برگزاری مجمع بدهند، اما جالب است که آنها می‌دانستند ما به‌طور مداوم در حال پیگیری این مسئله بودیم. به‌هرحال به آقای مقیمی هم گفتیم حاضرم از حقوق مسلم خود کوتاه بیایم تا مجمع برگزار شود. اصلا نگفتیم چرا از کانال غیر از هیات‌رئیس وارد شده‌اند. حتی با این گروه‌ها تماس گرفتیم و اعلام کردیم به‌دلیل اینکه اسناد و مدارک در

سیاست

«حسین کاشفی» در گفت‌وگو با «شرق» به اصولگرایان پیشنهاد داد

تعامل و همدلی در خانه احزاب به جای اختلاف افکنی

حسین کاشفی

اختیار شورای مرکزی دور پنجم است، کمیته مشترکی تشکیل دهیم تا مجمع برگزار شود. البته یادآور شدیم احزابی که عضو خانه احزاب نیستند حق شرکت در مجمع را ندارند.

۴ اگر بنا باشد باز هم به نتایج اعتراض شود، این همه تلاش بیهوده است. اصولگرایان می‌گویند نباید خانه احزاب با انتخابات مجمع عمومی، هیات‌رئیس خود را بشناسد یا اینکه سهمیه مساوی به همه گرایش‌ها داده شود. این راهکار مناسبی است؟

به‌هرحال اصلاح‌طلبان در شرایط عادی و برابر، در جامعه نیز هواداران بیشتری دارند. به طور طبیعی در خانه احزاب هم تعداد تشکل‌های اصلاح‌طلب بیشتر است. آیا اصولگرایان معنای رای اکثریت را قبول دارند؟ در دوره سوم خانه احزاب که باز هم با اعتراض اصولگرایان همراه شد، مرحوم عسکراولادی و مهندس بهزاد نبوی، به‌عنوان میناجی وارد شدند و اعضای شورای مرکزی از ۱۵ نفر به ۲۱ نفر و علی‌البدل از شش نفر به ۹ نفر افزایش یافت تا همه گرایش‌ها در شورا و بازرسان حضور داشته باشند. دوره چهارم، سه فراکسیون اصلاح‌طلبان، اصولگرایان و جریان سوم که اعتدالیون بودند، حضور داشتند، بنابراین نمی‌توان درباره ترکیب شورای مرکزی و هیات‌رئیس، از پیش گمانه‌زنی کرد.

۴ چگونه در یک دوره‌ای، اصلاح‌طلبان اکثریت شدند و در دوره‌ای دیگر، اصولگرایان؟ مگر تعداد احزابی که در انتخابات شورای مرکزی شرکت می‌کنند، ثابت نیست؟

در این انتخابات نیز ائتلاف‌ها تعیین‌کننده هستند. به همین سادگی، گاهی فهرست ائتلاف اصولگرایان اقبال بیشتری آورد و گاهی فهرست اصلاح‌طلبان.

۴ نظام سهمیه‌بندی، راهگشا خواهد بود؟

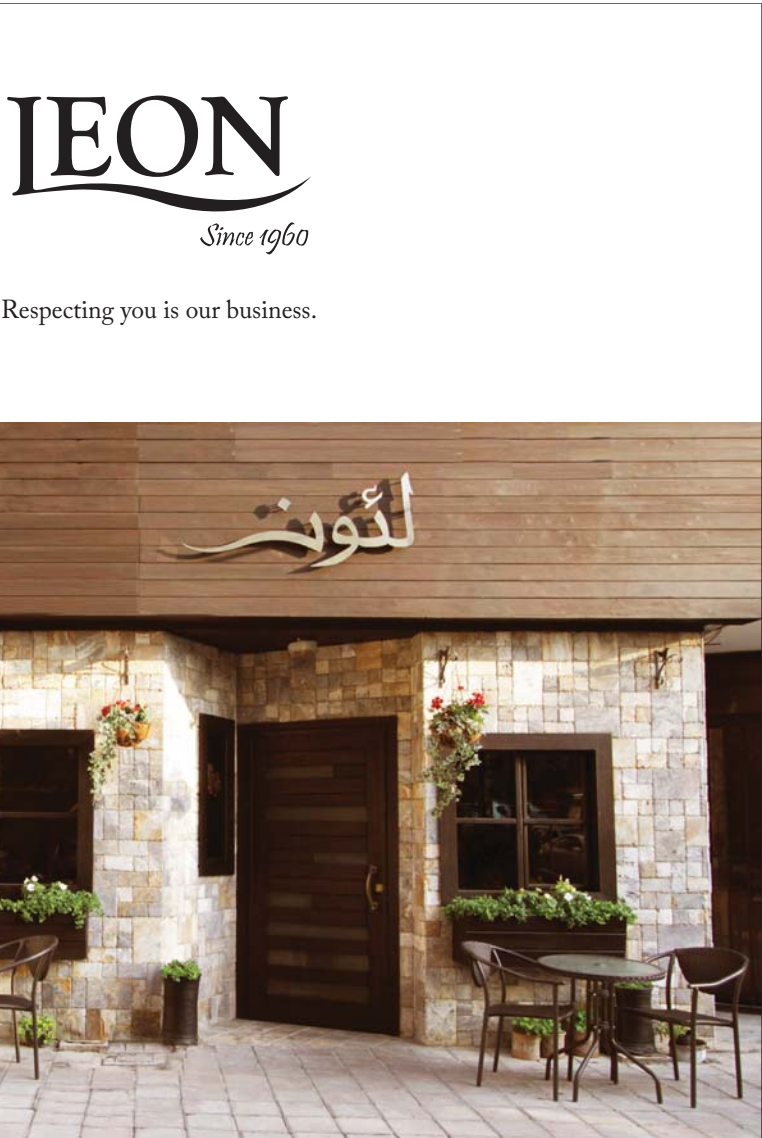
این هم یک روش است؛ اما وقتی بین خود اصولگرایان این میزان اختلاف وجود دارد، سهمیه به کدام‌یک از گرایش‌های آنها داده شود؟ ایستادگی، پایداری را قبول ندارد و دیگری، جبهه پیروان را. در بین اصلاح‌طلبان هم اختلافاتی وجود دارد. اگر یک حزب، تغییر اردوگاه داد، آن‌گاه وضعیت سهمیه او چه می‌شود؟ اساس‌نامه یعنی چارچوب مدون و برای جلوگیری از همین اختلافات تدوین شده است. هر روز که نمی‌توان اساس‌نامه را تغییر داد. اساسا بحث اکثریت و اقلیت در خانه احزاب معنا ندارد و حقوق همه رعایت می‌شود. چه در دوره ریاست من و چه دوران ریاست آقایان غفوری‌فرد و موسوی‌تبریزی، کار خطی در آن صورت نگرفته است. باید یک جایی قبول کنیم و به‌عنوان انسان‌های توسعه‌یافته و قانون‌مند، به روند دموکراسی تن بدهیم.

۴ ممکن است تغییر با اصلاح اساس‌نامه رای بیاورد؟

بررسی اساس‌نامه یکی از پیشنهادات مطرح‌شده است. برخی هم پیشنهاد داده‌اند که هر حزبی نتواند به همه ۲۱ نفر شورای مرکزی رای بدهد و فقط به ۱۴ نفر رای بدهند تا نوعی بالانس در ترکیب هیات‌رئیس ایجاد شود.

۴ واکنش‌های این روزهای تشکل‌های اصولگرا که از قضا باسابقه هم هستند، شبیه تندروها نشده است؟

شرکت نکنند، خودشان خودشان را حذف کرده‌اند. روزی یکی از اصولگرایان به اعضای یکی از همین احزاب باسابقه جناح راست به طعنه گفت، اگر عضو شورای مرکزی می‌شدید، باز هم اعتراض می‌کردید؟ واقعا دلیل این مواضع غیرسازنده را نمی‌دانم. شرط و شروط گذاشتن با کار جمعی سنخیت ندارد. منطق و رای اکثریت و انتخابات، باید مورداحترام همه باشد؛ برخوردهای قیم‌بایانه، درست نیست. باید با تعامل و گفت‌وگو در خانه احزاب، کار را پیش برد. اگر احزاب نتوانند با یکدیگر کار کنند، چگونه می‌خواهند فعالیت سیاسی را در جامعه نهادینه کنند؟ باید با تحمل و مدارا و اخلاق انسانی و اسلامی، به دنبال راه همکاری بود، نه حذف رقیب با استفاده از اتهام‌زنی و دروغ‌پردازی.

تجربه لحظات گرم و صمیمی

در شعبه نیاوران

نیاوران: خیابان دکتر باهنر (نیاوران)
قبل از دوراهی درازشیب

تلفن : ۰۲۲۷۷۴۴۰-۰۲۲۷۷۴۴۰

www.leon1960.com

منهای پایتخت

برنامه‌های روحانی در سفر آذربایجان شرقی

● **ایرنا، تبریز:** استاندار آذربایجان شرقی اعلام کرد: رئیس‌جمهوری به همراه اعضای هیات دولت در قالب هفدهمین سفر استانی، روز چهارشنبه هفته جاری به آذربایجان شرقی سفر می‌کنند و برنامه‌های این سفر با دیدار عمومی رئیس‌جمهوری با مردم در ساعت ۹:۴۵ صبح در ورزشگاه تختی تبریز آغاز می‌شود. او به سایر برنامه‌های سفر استانی هیات دولت اشاره کرد و افزود: دیدار با خانواده‌های معظم شهدا و ایثارگران، برگزیدگان، روحانیون، سرمایه‌گذاران و تولیدکنندگان ازجمله برنامه‌های رئیس‌جمهوری خواهد بود. جبارزاده با اشاره به اتفاقات بازی تراکتورسازی و نفت تهران، گفت: یکی از برنامه‌هایی که برای سفر استانی دولت پیش‌بینی کرده بودیم، جشن قهرمانی تیم تراکتورسازی هم‌زمان با دیدار عمومی رئیس‌جمهوری بود که متأسفانه با اتفاقات پیش‌آمده این امر محقق نشد و جای این برنامه در این سفر خالی است.

توجه به کردستان در برنامه ششم

● **فارس:** سندنج، علی لاریجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی گفت: در برنامه پنج‌ساله ششم که در حال تدوین است، به‌صورت خاص به مناطقی چون کردستان توجه خواهیم کرد تا از رشد و آبادانی چشمگیر برخوردار شوند. او که در کنگره شهدای پشمرگان مسلمان کرد سخن می‌گفت، افزود: باید زمینه‌های لازم برای توسعه در استان کردستان فراهم شود. او با اذعان به نرخ بالای بیکاری در کردستان، ادامه داد: لازم است با تولید بیشتر در حوزه‌های صنعت و توریسم و نیز کشاورزی و دامداری، زمینه حضور جوانان را فراهم آوریم.

احتمال برکناری فرماندار نهاوند

● **شرق:** احتمال برکناری فرماندار اصلاح‌طلب نهاوند که چندی پیش به عنوان فرماندار نمونه استان همدان انتخاب شده بود، به نگرانی‌ها بابت موج برکناری فرمانداران دامن زده است. امامعلی عبدالملکی یکی از چهره‌های شاخص اصلاح‌طلبان است و حدود ۱۵ ماه پیش به عنوان فرماندار نهاوند انتخاب شد.. اختلاف با چند چهره سیاسی و استاندار همدان بر سر تغییر برخی مدیران، یکی از دلایل این برکناری بیان شده است.